

let

petko vojnić purčar

NEUZVRACENI POKLONI

STANI

Poklanjam starinske vezove.
Primam korice, pečeni šećer, knjige.
U ovom vijeku se pišu da se udivljeno
gledaju.

Njuše. Pale. Strastveno jedu.
Dobivam pjesme. Stupa se lijevom nogom.
I desnom. Kako se piše poezija? U taktu?
Pjesmologija.
Darivam krite pregače.
Od kudjelje, lana i vune. Sabijene niti.
Nezamislivi prostor trenica gradske prste.
Starica ih je poslala brašnom.
Zategla bijelim koljenom.
Crvenu i žutu i crnu utka u slap.
Duga je oduševi i dodaje.
Smeđu, ljubičastu, sivu.
I boju što se njenim imenom nazva.
Strašljive boje, kao ždrijepce, zauzdava.
A tek kakva je igračica bila.
Sto violina. Tisuću harmonika. Milijun
tambura.

Zamorila.
Noktima dušu izvadila i dahнула je
vjetrovima.

LET

Konji njište
Njiskove im sustižemo
Kukurijeću kokoti
Poj nas razbuđuje
Davne govornike čujemo
Sjećanje na mucu
Okrenuti dubini
Znakove teško razumijemo
Quousque tandem abutere
Catilina patientia nostra
Vrlo je zanimljivo
Povijest je to
Kaži godinu
Kaži misao
Pokaži govornika
Vrlo je važno
Ali zaboravljamo
Povijest je i to
Iznenaduju glasovi svijetla pjena
Glasovi snovi razuđeni
Tamburaši
Violine
Uzavrele žice
Pregaženo žito kukuruzi suncokreti
Komovica
Bilo vince
Megyűk csángosi
TUS
Ljubi zlatnik
Violinu
Zamoreni sviraču
Polazimo sve drolje da napijemo
TUS CIGANI
Konji njište
Njiskove im sustižemo
A II
A II
To moj predek mulatuje i umuje
Prihvati glazbu
Prihvati riječi
Prihvati strast
Prihvati užas

I čut ćeš Grgura Bačvana
I njegova konja
Kako ganja kopitima
Panonske vode u korita
Bijele rode u ženska njedra
A II
Priateljlu
Druže
Zaustavi vrijeme
Fonovi znakove i šumove
iNtko se ne odaziva
Povijest i veće zaboravlja
Mulataša još čujemo
U hropcu
Sifrant na mucu
Uši zapušuje
Ne bismo li
Smrt prestigli

DISTRUSTFULNESS.

[face p. 38.

podozrivost

dve pesme

mila železnjak

SEZONA LOVA

Gospodo,
završila je sezona lova,
možete pucati lovcima u leđa.
Uglačani plavi leptir
ticala usmjerenog u vaše kromirano oko
spreman je za sudbonosan let.
Požurite, uvucite se u odoru izmirenja:
blue-jens, var-teks.
Pokojni Romeo neće odriješiti zardali mač
bez panike udite u tamnu zapjenjenu
komoru srčanu nastanjenu
iznemoglim dotrajalim patuljcima.
Tehnika uznapredovala govori u glas
šapat u modru tišinu mliječne staze.
Tako se radalo vrijeme.
Odkjekuje radar-val
da ne stigneš okom bljesak
zakopčan u kas konja krilatog
čije ledene kosti odavno trunu
u izglodanoj utrobi tužnog đavola.

VEĆE SE ISPUNI TIŠINOM
svijet je lomna staklena kugla
obješena o tamnilo noćnog neba.
Pijesak se bezglasno cijedi
u prazninu,
prekriva šarenilo odbačenih
plastičnih leptira
koji su prekasno stigli
na svoj svadbeni let.

tri pesme

slobodan bilkić

PUTOVANJE

u
gradskoj dolini spavao je
i figuru kraja imao je u sebi dok
se ja ne
prenuh iz sna kojeg sam sanjao
i
znoj dugačak ležao je pod pazuhom mojim
i
oči moje bijahu raširene snage

dunav je kihnuo
nazdravlje

u
naselje ušao sam dok još bilo je jutro
muž je svojoj ljubavnici pokušavao još
voz je bio čvrst dugačak
garav glomazan glasan
kad
ulazili smo u stanicu

OTAC

na kratko legao da zaspi kao da je
ruku podigao malo gore
da l brani se od krika što mu
poslije naporne šetnje napusti
grlo
ožiljci zdravlja rame uz rame
pred ulazak u zemlju slaviše ga svi
prošlost
suze mojih sestara čule se glasno
i
negdje je kapala voda
prepoznatljiv u licu čutao taman
grč
i gledao sam kako je narasla smrt na
njegovom

dijelu zemlje
to na mome ramenu: ruka je
što jasno naliježe evo sedamdeset godina
od
danas

JUTRO

i
ja ću
opet vidjeti tu zemlju iz koje
jesam
tu bosnu vrljetnu i duše što se naginju
blaženstvu
i
prost potok što krakato i trzavo trči
i
vidjet ću živu majku
i
grob moga oca

Slobodan Bilkić je objavljivao poeziju i prozu u »Le-
topisu matice srpske«, »Poljima«, »Književnim novi-
nama«, »Oku«, »Odkjeku«, Ulaznici, itd. Novosadska Ma-
tica srpska štampala mu je u biblioteci Prva knji-
ga, zbirku poezije: USTAP (1980).

lješnik

boro kapetanović

PJESNIK

KOKOŠ TRAZI ZRNO
I KOKODAČE!

STO KOKODAČE KOKOŠ?

PIRGAVA KOKICE
ŠTO KOKODAČEŠ —
ŠTA TI TO ZNAČI?

JA SAM PERNATA ŽIVOTINJA
I TO MI ZNAČI SVE!

LJESNIK

Žrtvuj minut života
Za tucanje lješnika u prirodi!

Bar samo jedan
Bar samo jedan
Stucaj lješnik —

Ima to svoje:

Onaj što frci komadić ljsuke
Onom što jednog dana
Na tom istom sjedio bude mjestu
I iz dosade čeprkao po zemlji
Ljeskovom motkom
Ljuščica
Dovoljan dokaz biće
Da tu je NEKAD NEKO jeo lješnik!

U silne bacićeš ga misli:
Ko je i kakav bio ovdje čovjek
U ovoj šumi šta je tražio
Je li volio krastavce — je li patio?

O tebi samo znaće
Da si tucao lješnik
I tugovaće —
Bude li normalan!

ATLETIČARKA

Iako mračna je zašto cakli se
Misao na ženu u plavoj trenerci
Sto igralište oprčava treći put

Da li zbog njene kose crne
Da li zbog njenih grudi mliječnih
Da li zbog sunca —

Ili na igralištu trave zelene?

Atletičarko
Atletičarko
Čim li će
Kazniti me ovo blaženstvo
Ne ustanovim li ništa —

Ništa atletičarko
Sem da sam gledao
Gledao kako trčiš!

NOCNE PTICE

1.

Danju žene
Noću ptice!

2.

Ne lete
Hodaju!

3.

Boje se milicije!

salto mortale

janoš siveri

Pod izgovorom zlih slutnji
ovim izjavljujem:

oktobar, novembar, decembar.

Crv u krvi razlučuje tako
višak značenja.

U duhu izvrsnih spornih
životnih situacija. Shvatanje bezimeno:

(ovi redovi nastaju
protiv vremena i prostora)
izvojevane potiljak-stavke.

»Na stolu u krčmi i kuhinji«.

Izazov je, i za mene — otkrijmo to —
prva rečenica.

S mađarskog preveo: Josip Varga

to
bi bilo
sve

dubravka cimperšak

NEISCRPAN TIL

U svakoj uzaludnosti
u suludim dozivanjima
trebalo se već zaustaviti
a odavno smo nepokretni
za Svemir

Zvijezda kojom ispunjamo prostor
ispražnjenih dlanova
u Glasu tratinčice gasi se
kroz livadu smiješnog krep-papira

U svakoj potrazi
treba se zaustaviti
Leći na dno potoka
osjetiti bitno ono u Vodi
protjecanjem
isprati nebo iz tijela

TO BI BILO SVE

O PREINAKAMA jedne Sjemenke
tek toliko
Tek toliko
o cjelovitoj duši ugušenoj cjelovito
valjda zbog njene cjelovitosti

O preinakama jedne Cvatnje
tek toliko
Tek toliko
o ravnodušnom cjelivanju
koliko o podrhtavljenom dlanu

vječno otvorenom nebu

salun u dodžu

dušan radak

u gradskom salunu
mračno je
ovih dana
ne igra se
poker
i ne pije
vino
kauboji nemirno
spavaju
na svojim
rančevima
građonačelnik je
van sebe
i nervozno šeta
šerif
nemoćniji
nego u vreme
kida
građane je
obuzeo
strah
a svemu je
uzrok
žaba
žaba koja se
pojavila
u krojačevoj radnji
i rekla
arture
arture
svega mi je
dosta
zatim
skočila na ulicu
i zakreketala
krojač se
uopšte
nije zvao
artur
ali
to ne menja stvar
sutradan je
nestao
mesni pekar
dragan
kroz nekoliko dana
i stari kovač
vlada
šta se to događa
pitaju se
svi odreda u dodžu
no
niko
ništa
ne zna

ARROGANCE.

arogantnost

face p. 2.